

ACC. N:R.

7641: 1-4.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Walter Welin
Härad: Järrestad Adress: f.d. Hamnvakt
~~Soeken:~~ SIMRISHAMN Berättat av: Sigfrid Anderberg
Uppteckningsår: 1941 Född år 1872 i Simrishamn

Adress: Nisbethsgatan 7, Simrishamn. Födelsedag: 11/4

Beskrivning av ett gammalt hus "Slottet". s. 1.
Upplevelser från hamnen. s. 2.
Ett äventyr till sjöss. s. 3-4.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR.

M. 7641: 7

Landskap: Skåne Upptecknat av: Walter Welin
Härad: Järrestad Adress:
Söcken: Simrishamn Berättat av: Anderberg
Uppteckningsår: 1941 Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"Slottet."

-Jag skall berätta en sak som hände i mina barnaår, när vi bodde i "Slottet". Nu är byggnaden riven. Mina föräldrar bodde i portrummet. Gården låg mycket lågt, så att allt regnvattnet måste bäras ut! I ena gårdshörnet stod en tunna. En gång regnade det förfärligt, och vi bar ut nära tusen spannar vatten, men likväl stod vattnet så att det höll på att gå in till oss i sängarna. Mor slet med vattenbäringen allt vad hon orkade men skrek plötsligt till far att hon inte orkade längre. Min far var murare, och han fundera på vad vi skulle ta oss till för att inte flyta bort med regnvattnet. Så tog han ett handspett. Upptill där vi bodde låg ett tvåvåningshus, och han öppnade muren och tog bort några stenar i porten, så att vattnet rann ner i källaren. På morgonen stod källaren och flöt, men det var inte mer än rätt, ty där bodde ägaren. Huset kallades för "Slottet" för att det var så lågt. I "Slottet" var sju rum och i dessa rum bodde ett tjugotal invånare och barn. Det var mycket primitivt på den tiden jag var pojke.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 7641:2.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Walter Welin
 Härad: Järrestad Adress:
 Socken: Simrishamn Berättat av: Anderberg
 Uppteckningsår: 1941 Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Upplevelser från hamnen.

-Min plats har varit vid hamnen. Jag har nämligen varit hamn-
vakt i många års tid, och nu skall jag berätta en upplevelse
från den tiden. Vid ett stormtillfälle hade en del av fiskar-
na inte kommit i land. Portarna voro stängda. Då kom en fiskare
från Karlshamn och mötte mig på gatan, och jag fick veta hur
det var fatt. Då frågade han mig, om han kunde få nycklarna
till dörrportarna.

-Det fordras åtta man att öppna portarna, svarade jag för-
tretad och arg. Tror Du att det är en vanlig staldörr som
skall öppnas?, sporde jag
Därmed fick han gå.

- - -
-Jag har varit i hamnens tjänst i trettio år. Under förra
världskriget kom där en Sveabåt, som bogserades in i hamnen
av ett motorfartyg en lördagkväll. På söndagsmorgonen kom jag
ner till hamnen. Då stod där en av matroserna som varit om-
bord på båten, och så sa' jag!

-Vad var orsaken till att ni bogserades in i går? Ni har ju
segel!

-VEM KAN SÄTTA SEGEL I MÖRKA NATTEN?, svarade matrosen med
eftertryck.

Det var vad matrosen de ha nu!! Något riktigt sjöfolk har de
inte. Det var annat förr i tiden. Då kunde de min sann sätta
segel mitt i mörka natten.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 7641:3.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Walter Welin
 Härad: Järrestad Adress:
 Socken: Simrishamn Berättat av: Anderberg
 Uppteckningsår: 1941 Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ett äventyr till sjöss.

-De siste jag seglade med var kapten Hemberg från Norrköping. Båten hette också "Norrköping". Vi lastade hulad d.v.s. hyvlade bräder och gick ut till Ost-Afrika, där vi anlöpte fyra hamnar bl.a. Zanzibar. När vi kom ut och hade lossat lasten, så slog vi kilarna ifrån på stormasten, som var av järn. Såväl stormast som fock var av järn. Men vad fick vi se? Jo, masten var precis som skuren tvärt av! Det var ingenting annat att göra än slå kilarna för och låta det vara. Vi lastade mangrobark och gick till New York, och så fick vi besiktning på msaten. Men blev godkänd med det att de lade en bred ring kring den! Så lastade vi petroleum och gick ner till Kanarieöarna. Det var lätt last. Så lossade vi den och gick till Trinidad på Bahamaöarna och lastade för Hamburg. Så här vi hade varit ute i 14 dagar, började riggen och "sätta sig" och ingen tänkte vidare på masten. Till slut satte den sig så mycket att mastkragen gick under däck. Kapten och styrman voro mycket förtvivlade. Detta hände kl. halv åtta på kvällen just som mörkret började falla på.

-Vi får fira ner storövermastseglet. Eljest går riggen, sade jag till kaptenen. Jag springer fram i stallet och varskor dem och med detsamma vänder jag akter igen - men det som jag sa' till honom hann aldrig verkställas, ty "hon"/båten/tog en överhalning, så att det blev en slingring tre gånger, och och därmed gick riggen överbord.

På kvällen halv åtta kunde vi ingenting göra. Under mast och rår var järn som hängde och slängde, och vi blevo givetvis inte så litet nervösa av att höra de otäcka dunk-

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR.

M. 7641:4.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Walter Welin
 Härad: Järrestad Adress:
 Socken: Simrishamn Berättat av: Anderberg
 Uppteckningsår: 1941 Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ningarna mot skutan, men hur det nu var så höll det hela till kl. 4 på morgonen.

Så var det att hålla skeppsråd. Så säger kaptenen:

-Vi äro helt utanför segelleden, så vi tar första bästa chans!

Klockan nio på dagen kom en skonare upp vid sidan. Det var en båt på 1,200 registerton, och vi blev bärgade. Men vi fick inte ta något med oss. Vi fick gå i vår egen båt och så kom vi ombord.

Efter tre dagar kom vi tillbaka igen och kom upp vid sidan av vår förolyckade båt. Då var där redan en engelsk båt med djurlast ombord. Dess besättning hade anträt vår båt, och nu utspelades en dramatisk scen.

-Jag är kapten på denna båt!, ropade vår kapten.

Men från däckets svarade en grov mansröst:

-Nej, jag är kapten på denna båt! Jag ämnar bevaka dess rättigheter.

I detsamma kom en båt hemmahörande i Stockholm och vi signalerade och kom ombord på den samt blevo förda till Missisippi. När vi hade mönstrat ombord på denna båt, kom styrmanen fram till mig och sade:

-Vill du ge mig tio kronor så skall jag tala om något för dig!

Jag var en av de få som hade några pengar och räckte honom en sedel. Vad han sade var det - att han hade reda på att masten var knäckt redan då vi gick ut från Göteborg med "Norrköping". Masten var orsak till förlisningen. Det jag nu berättat har jag aldrig berättat för någon förut. Men det är tyvärr ett naket faktum från seglingens tid.

Skriv endast på denna sida!